



SYLABUS

Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	Pedagogika				
2. Nazwa przedmiotu	Teoretyczne podstawy wychowania				
3. Kod przedmiotu	I Ped. B2				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	I				
7. Semestr	II				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	15 (SKNO)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	30
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	6				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Sylvia Jaskuła-Korporowicz, dr. hab., prof. WSH				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Wiedza z zakresu przedmiotu: Wprowadzenie do pedagogiki				

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Przekazanie wiedzy na temat miejsca teorii wychowania wśród nauk pedagogicznych, jej genezy i ewolucji oraz teorii wychowania jako nauki.
C2	Przekazanie wiedzy na temat wartości i celów wychowania.
C3	Przekazanie wiedzy na temat podmiotowości w wychowaniu.
C4	Przekazanie wiedzy na temat zasad, metod, form, technik i środków wychowania.
C5	Rozwinięcie umiejętności dyskusji oraz współpracy w grupie.
C6	Rozwinięcie świadomości nad znaczeniem procesu wychowania w rozwoju człowieka.

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Ma zaawansowaną wiedzę na temat miejsca teorii wychowania wśród nauk pedagogicznych oraz jej genezy i ewolucji.	W	C1
EU2	Ma zaawansowaną wiedzę o teorii wychowania jako nauce, określa jej przedmiot badań, funkcje, zadania oraz orientację badawczą.	W	C2

EU3	W zaawansowanym stopniu zna różnice między szerokim, wąskim i najwęższym rozumieniem wychowania. Opisuje wychowanie ze względu na jego charakter, znaczenie i funkcje. Określa i charakteryzuje cechy wychowania, grupy definicji wychowania i zjawiska przemian w wychowaniu. Charakteryzuje proces samowychowania.	W, KS	C1, C7
EU4	Ma zaawansowaną wiedzę o wartościach i ich roli w stanowieniu celów wychowania. Potrafi podać klasyfikacje wartości. Zna definicje i typologie celów wychowania, rozumie ich znaczenie dla procesu edukacji.	W, U, KS	C2
EU5	Ma zaawansowaną wiedzę na temat podmiotowości. Zna jej definicję, teorie oraz pedagogiczne koncepcje. Rozumie różnice między podmiotowością a przedmiotowością. Rozumie na czym polega podmiotowe traktowanie drugiego człowieka.	W, U	C3
EU6	Wymienia i charakteryzuje zasady, metody, formy, techniki i środki wychowania.	W, U, KS	C4, C6, C7
EU7	Potrafi pracować w zespole, wyrażać własne opinie i uzasadniać je.	U	C6
EU8	Świadomy znaczenia procesu wychowania w rozwoju człowieka.	KS	C7

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Teoria wychowania wśród innych dyscyplin naukowych. Geneza i ewolucja teorii wychowania.	W	EU1
TK2	Teoria wychowania jako nauka. Naukowe i potoczne teorie wychowania. Przedmiot badań, funkcje i zadania teorii wychowania. Główne orientacje badawcze w teorii wychowania.	W ćw KNO	EU2
TK3	Wychowanie jak przedmiot teorii wychowania. Szerokie, wąskie i najwęższe rozumienie wychowania. Definicje wychowania ze względu na jego charakter, znaczenie i funkcje. Cechy wychowania, grupy definicji wychowania i zjawiska przemian w wychowaniu. Samowychowanie: istota, struktura, właściwości.	W ćw	EU3
TK4	Aksjologiczne podstawy teorii wychowania. Rola wartości w stanowieniu celów wychowania. Wybrane klasyfikacje wartości. Cele wychowania, ich typologie, funkcje. Współczesne kontrowersje wokół celów wychowania	ćw	EU4
TK5	Podmiotowość w wychowaniu. Pojęcie podmiotowości, teorie podmiotowości, pedagogiczne koncepcje podmiotowości. Podmiotowość a przedmiotowość.	ćw	EU5
TK6	Zasady, metody, formy, techniki, i środki wychowania. Ich typologie, charakterystyka i ocena przydatności.	W, Ćw	EU6

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	1. Łobocki M., Teoria wychowania w zarysie, Kraków 2003, 2. Nowak M., Teorie i koncepcje wychowania, Warszawa 2008,
Literatura uzupełniająca	1. Górniewicz J. (red.), Teoria wychowania (wybrane problemy), Olsztyn 2005. 2. Janowski A., Uczeń w teatrze życia szkolnego, Warszawa 1998, 3. Sowiński A.J., Samowychowanie w interpretacji pedagogicznej, Szczecin 2006, 4. Szymański M., Studia i szkice z socjologii edukacji, Warszawa 2000, 5. Śliwerski B., Program wychowawczy szkoły, Warszawa 2001,

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	
Formujące	dyskusja podczas wykładu i ćwiczeń nad znaczeniem procesu wychowania w rozwoju człowieka, dyskusja podczas ćwiczeń; określanie w grupach metod, form i technik wychowania oraz formułowanie oceny ich przydatności w konkretnych sytuacjach wychowawczych
Podsumowujące	egzamin ustny, zaliczenie - ustne

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	D – przygotowanie do ćwiczeń F – aktywność w trakcie ćwiczeń P – projekt, egzamin pisemny
EU2	TK2	D – przygotowanie do ćwiczeń F – aktywność w trakcie ćwiczeń P – projekt, egzamin pisemny
EU3	TK3	D – przygotowanie do ćwiczeń F – aktywność w trakcie ćwiczeń P – projekt, egzamin pisemny
EU4	TK4	D – przygotowanie do ćwiczeń F – aktywność w trakcie ćwiczeń P – projekt, egzamin pisemny
EU5	TK5	D – przygotowanie do ćwiczeń F – aktywność w trakcie ćwiczeń

		P – projekt, egzamin pisemny
EU6	TK6	D – przygotowanie do ćwiczeń F – aktywność w trakcie ćwiczeń P – projekt, egzamin pisemny
EU7	TK6	D – przygotowanie do ćwiczeń F – aktywność w trakcie ćwiczeń P – projekt, egzamin pisemny
EU8	TK3, TK6	D – przygotowanie do ćwiczeń F – aktywność w trakcie ćwiczeń P – projekt, egzamin pisemny

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W01 PED_I_W06
EU2	PED_I_W01 PED_I_W06
EU3	PED_I_W01 PED_I_W10 PED_I_K01
EU4	PED_I_W02 PED_I_U15 PED_I_K01
EU5	PED_I_W03 PED_I_W13 PED_I_U15
EU6	PED_I_W07 PED_I_U15 PED_I_K01
EU7	PED_I_U15
EU8	PED_I_K01

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	45
Samodzielna praca studenta:	105
Przygotowanie do ćwiczeń	15
Przygotowanie z materiałów	15
Przygotowanie do egzaminu	55
Opracowanie projektów zespołowych	20
SUMA GODZIN	150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	6

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.